

บทที่ ๓

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1. ไก่พื้นเมืองเพศเมียจำนวน 68 แม่ เพื่อใช้ผลิตลูกไก่ โดยจำนวน 25 แม่ ให้ฟักไข่เอง ส่วนที่เหลือ (43 แม่) นำไปฟักในตู้ฟักไฟฟ้า
2. โรงเรือนสำหรับพ่อแม่พันธุ์ ภายในโรงเรือนมีค่อนไม้พัดไว้มุมโดยมุมหนึ่งสำหรับให้ไก่บินเข้าไปเกะะ และมีรังไข่สำหรับให้แม่ไก่วางไข่ รวมทั้งฟักไข่ในกรณีให้แม่ไก่ฟักไข่เอง
3. คอกสำหรับกักลูกไก่ซึ่งมีขนาด 1x3 ตารางเมตร มีที่ให้น้ำแบบ hac เขียนขนาด 1 และ 3 ลิตร และที่ให้อาหาร จำนวนชนิดละ 1 ใบ รวมทั้งมีหลอดไฟฟ้าขนาด 60 วัตต์สำหรับกักลูกไก่
4. ตู้ฟักไฟฟ้าจำนวน 2 ตู้ ชนิดลับไข่ด้วยมือ ควบคุมอุณหภูมิอัตโนมัติ ขนาดฟักได้ครั้งละ 144 และ 288 พอง
5. เครื่องซั่งน้ำหนักมี 2 ชนิด ดังนี้
 - 5.1 แบบงานสปริงขนาดซั่งได้สูงสุด 500 ก. ใช้สำหรับซั่งน้ำหนักลูกไก่แรกเกิด ความละเอียดอ่านได้ 2 ก.
 - 5.2 แบบงานสปริงขนาดซั่งได้สูงสุด 15 กก. ใช้สำหรับซั่งน้ำหนักอาหารและตัวไก่ ความละเอียดอ่านได้ 100 ก.

ภาพที่ ๒ แม่ไก่ฟักไข่เองตามธรรมชาติ

ภาพที่ ๓ ตู้ฟักไข่ไฟฟ้า

วิธีการทดลอง

แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ช่วงอายุ คือ

1) ช่วงอายุ 1 วัน ถึง 6 สัปดาห์

นำลูกไก่ที่เกิดจากการฟักด้วยตู้ฟักไฟฟ้า จำนวน 12 ชุด แต่ละชุด ได้ลูกไก่ประมาณ 120 ตัว จากนั้นคัดเลือกเฉพาะลูกไก่ตัวที่แข็งแรงสมบูรณ์ จำนวน 105 ตัว/ชุด มาสุ่มแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 35 ตัว รวมใช้ลูกไก่ทั้งสิ้นจำนวน 1,260 ตัว ส่วนลูกไก่ที่เกิดจากการแม่ฟักเองตามธรรมชาติ ซึ่งจะบังคับให้แม่ไก่จำนวน 4-5 แม่ ออกไข่และฟักออกเป็นตัวในเวลาใกล้เคียงกัน ต่างกันไม่เกิน 2 วัน โดยจะได้ลูกไก่ชุดละ 40-50 ตัว จากนั้นคัดเลือกเอาเฉพาะลูกไก่ตัวที่สมบูรณ์แข็งแรง จำนวน ชุดละ 35 ตัว นำมาเลี้ยงรวมกันเป็น 1 กลุ่มทดลอง ทำเช่นนี้ให้ได้ลูกไก่จนครบทั้งหมด 27 ชุด ซึ่งจะแบ่งโดยสุ่มออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 9 ตัว (35 ตัว/ตัว) รวมใช้ลูกไก่ทั้งหมดจำนวน 945 ตัว อาหารทดลองที่ให้ลูกไก่ในแต่ละกลุ่มนี้ มีดังนี้

กลุ่มที่ 1 อาหารสำเร็จรูปของลูกไก่น้ำขัดเม็ดตีแตก ซึ่งมีโปรตีน 21% (ภาพที่ 4)

กลุ่มที่ 2 อาหารสำเร็จรูปของลูกไก่นือ (กลุ่ม 1) เจือจากด้วยปลายข้าวในอัตราส่วน 25, 50 และ 75% ในช่วงไก่อายุ 1-2, 3-4 และ 5-6 สัปดาห์ ตามลำดับ (ภาพที่ 5)

กลุ่มที่ 3 ให้แมลงที่หาได้ตามธรรมชาติ^{1/} (ภาพที่ 6) ผสมกับปลายข้าวในอัตราส่วน 75, 50, และ 25% ในช่วงไก่อายุ 1-2, 3-4 และ 5-6 สัปดาห์ ตามลำดับ

ภาพที่ 4 อาหารสำเร็จรูป

ภาพที่ 5 อาหารสำเร็จรูปเจือจาก
ด้วยปลายข้าว

ภาพที่ 6 แมลงธรรมชาติที่
หาได้ในท้องถิ่น

^{1/} ได้จากการใช้ไฟฟ้าล่อในเวลากลางคืน (18.00-20.00 น. โดยประมาณทุกวัน) ในวันรุ่งขึ้นเลือกเฉพาะแมลงตัวเด็กน้ำไปผสมกับปลายข้าวในสัดส่วนที่ต้องการเพื่อใช้เลี้ยงลูกไก่ต่อไป

รายละเอียดของสูตรอาหารทคลองและคุณค่าทางโภชนา (บางชนิด) ที่ให้ลูกไก่ในระบบ 6 สัปดาห์แรก แสดงไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ส่วนผสมและองค์ประกอบทางเคมีของอาหารทคลองที่ให้ลูกไก่พื้นเมืองในช่วงอายุ 6 สัปดาห์แรก

สูตรอาหาร อายุไก่ (สัปดาห์)	สำเร็จรูป		สำเร็จรูปเจือจาง			โปรตีนธรรมชาติ		
	1-6	1-2	3-4	5-6	1-2 ^{1/}	3-4 ^{1/}	5-6 ^{1/}	
ส่วนผสม (กก.)								
อาหารสำเร็จรูป	100.0	75.0	50.0	25.0	-	-	-	
โปรตีนจากธรรมชาติ ²	-	-	-	-	75.0	50.0	25.0	
ปลายข้าว	-	25.0	50.0	75.0	25.0	50.0	75.0	
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	
คุณค่าทางโภชนาโดยการวิเคราะห์ (% air dry)^{3/}								
โปรตีน	21.2	18.6	16.1	13.7	29.6	23.6	17.3	
เยื่อไข	7.1	5.8	4.5	3.3	12.1	8.7	5.4	
ไขมัน	10.9	8.6	6.3	4.1	7.7	5.7	3.8	
ต้นทุนค่าอาหาร (บาท/กก.) ⁴	15.00	12.63	10.25	7.88	2.13	3.25	4.19	

^{1/} อาหาร โปรตีนธรรมชาติ มีค่าความชื้นเท่ากับ 41.3, 31.5 และ 21.1% ในอาหารทคลองช่วงอายุ 1-2, 3-4 และ 5-6 สัปดาห์ ตามลำดับ

² ส่วนใหญ่เป็นแมลงตามธรรมชาติ ที่หาได้จากการใช้ไฟฟ้าล่อในเวลากลางคืน โดยเลือกเฉพาะแมลงตัวเด็ก เช่น แมลงม่า ผีเสื้อกลางคืน และวนชนิดต่างๆ เป็นต้น ใช้เดี่ยงไก่แบบวันต่อวัน (ให้แบบน้ำหนักสด)

³ วิเคราะห์ที่ห้องปฏิบัติการอาหารสัตว์ ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

⁴ ราคารวัตถุคิน (บาท/กก.) : อาหารสำเร็จรูป 15.00 ปลายข้าว 5.50 และ โปรตีนจากธรรมชาติ 1.00 (คิดเฉพาะค่าไฟฟ้า ไม่รวมค่าแรงงานและการจัดการต่างๆ)

สำหรับวัสดุที่ทำเพื่อป้องโรคระบาดที่สำคัญใช้โปรแกรมของภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ก่าวกือ ที่ไก่อายุ 7 และ 21 วัน ได้ทำวัสดุป้องกันโรค นิวเคลียต้าโซต้าสเตรน ส่วนที่อายุ 2 สัปดาห์ ทำวัสดุป้องกันโรคฟีดาย นอกจากนี้ เมื่อพอนึ่งไก่ป่วย หรือเมื่อสภาพอากาศแปรปรวนมาก จะให้ยาปฏิชีวนะ วิตามินและสารอิเลคโทรไลท์ เป็นเวลา 3-5 วัน

ข้อมูลที่บันทึกประกอบด้วยน้ำหนักตัวไก่ ปริมาณอาหารที่กิน และอัตราการตายทุกๆ 2 สัปดาห์ จากนั้นนำไปคำนวณหนาน้ำหนักตัวเพิ่ม อัตราการเจริญเติบโตต่อวัน และอัตราแลกน้ำหนัก

ช่วงอายุตั้งแต่ 6 สัปดาห์ จนถึงเจหน่าย (20 สัปดาห์)

เมื่อไก่อายุครบ 6 สัปดาห์ หลังจากซึ่งน้ำหนักเป็นรายตัวแล้ว ทำเครื่องหมายประจำตัว โดยใช้ลวดมัดที่ข้อขา ซึ่งบังคับแบ่งเป็น 3 กลุ่มเช่นเดิม โดยไก่แต่ละกลุ่มใช้สีของลวดต่างกัน คือ สีแดง เหลือง และน้ำเงิน (ภาพที่ 7) เพื่อสะดวกต่อการติดตามและบันทึกผล งานนี้ปล่อยให้ไก่ออกໄປหาอาหารกินเองตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดการพิเศษแต่อย่างใด ยกเว้นการ ประยุกษาหารจำพวก ข้าวเปลือก ปลายข้าว รำพសมหาสาร สำเร็จรูป หรือเศษผักเสริมบ้าง ซึ่งไก่ทุกตัว (มีหลายอายุ) สามารถเข้ามakan ได้แต่อาจต้องแก่งแย่งกันบ้าง ดังภาพที่ 8 ทำการสู่นซึ่งน้ำหนักตัวไก่ทุกๆ 2 สัปดาห์แบบแยกเพศ จำนวน 10% ของไก่ในแต่ละกลุ่ม บันทึกชนิดและปริมาณอาหารที่เกย์ตระกร ให้เต็งไก่ในแต่ละวัน เพื่อให้ทราบถึงปริมาณอาหารที่กิน (โดยประมาณ) ซึ่งคำนวณจากอาหารที่ให้ รวมรายเดือนต่อจำนวนไก่ที่มีทั้งหมดของแต่ละครอบครัว จากนั้นคำนวณต้นทุนค่าอาหาร จนถึงเจหน่าย ซึ่งได้จากการประมาณการอาหารที่ใช้ โดยไม่คำนึงถึงอาหารธรรมชาติที่ไก่ไปหากินเอง และบันทึกจำนวนไก่ตาย เพื่อให้ทราบถึงอัตราการเสียหาย

ภาพที่ 7 การใช้ลวดมูกข้อขาไก่เพื่อแยกกลุ่มทดลอง

ภาพที่ 8 สภาพไก่ที่ปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติ ในช่วงอายุ 7-20 สัปดาห์

สำหรับการทำวิเคราะห์ผลทางสถิติ ไม่ให้ความสนใจในการทำ เมื่อว่า จะมีโปรแกรมวิเคราะห์ป้องกันโรคหัวใจของกรมปศุสัตว์ด้าน เนื่องจากยากต่อการจัดการ เพราะสภาพการเลี้ยงในช่วงนี้เป็นแบบปล่อย แต่เกษตรกรก็ให้ข้าปภูชีวนะและอิเล็กโทรไลท์ในช่วงที่พบไก่มีอาการพิคปกติ เช่น เหงา ซึม และไม่กินอาหาร เป็นต้น

การวิเคราะห์ผลทางสถิติ

นำข้อมูลสมรรถภาพการผลิต (น้ำหนักตัวเพิ่ม อาหารที่กิน อัตราแลกน้ำหนัก และอัตราการตาย) ของลูกไก่ในช่วงอายุ 6 สัปดาห์แรก และปริมาณอาหารที่กินของไก่ในช่วงอายุ 7-20 สัปดาห์ มาวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ตามแผนการทดลองแบบสุ่มคลอก (Completely randomized design) ส่วนน้ำหนักตัวเพิ่ม อัตราแลกน้ำหนักและอัตราการตายในช่วงอายุ 7-20 สัปดาห์ นำมาวิเคราะห์ตามแผนการทดลองแบบล็อกสนบูรณา (Randomized completely block design) โดยให้เศษของไก่เป็น block ส่วนการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มใช้วิธี Duncan's new multiple range test (Duncan, 1955) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Analysis System (SAS) ตามที่บ่งไว้โดยมนต์ชัย (2544)

ระยะเวลาการทดลอง

ใช้เวลา 18 เดือน

สถานที่ที่ทำวิจัย

- บ้านของเกษตรรายย่อย หมู่ที่ 1 (บ้านแม่สุก) และหมู่ที่ 6 (บ้านใหม่สามัคคี) ต. แม่สุก อ. แม่เหرم จ. ลำปาง จำนวน 6 ราย
- ห้องปฏิบัติการอาหารสัตว์ ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่